

”Undervejs var det, som om et puslespil blev lagt i ens hoved”

Nogle måneder efter studenterfesterne satte gymnasieveninderne Loa og Katinka sig en tidlig morgen ind i et tog mod Paris med en interrail-billet i rygsækken og to måneders eventyr på skinner foran sig.

AF LENE LYKKE HOVMAND FOTO PRIVAT

Alle små advarsler om at passe på i den rå havneby Marseille fordampede som let røg fra en Gauloise, da Katinka og Loas ældre franske værtinde, Sylvie, ankom til togstationen i sin lille gule bil. Sin kylling, kaldte hun den. Hun talte ikke engelsk, og de to 19-årige interrailere kun deres bedste gymnasiefransk, men alligevel blev de inviteret på middag med værten og hendes veninder, og opholdet i byen kom til at vare fire dage, selvom det var planlagt som et pitstop.

”Jeg husker mest stederne, vi besøgte, på de mennesker, vi mødte, og Marseille husker jeg megatydeligt. Byen er turistet, men vi fandt ud af at gå op, hvor der var mere berlineragtigt med graffiti over det hele, en kæmpe plads med cafeer og barer og virkelig god stemning. Og så havde vi to dage hos Sylvie, hvor det hele foregik på fransk. Det var udfordrende, men fedt at finde ud af, at det kunne vi godt,” siger Katinka Blicher Bolther.

På en måde var hele ideen med at tage på interrail at finde ud af, at ”det kan vi godt”. Eller med andre ord – det handlede om frihed. Efter at have fået studenterhuen på havde de to gymnasieveninder sabbatår, hvor de ville opleve verden sammen. Vinke farvel

På turen lærte Katinka og Loa, at de var gode til at rejse sammen. Gode til at kommunikere, til at skiftes til at være den, der fikser ting, og til at sige til, når de hver især havde brug for en pause.

KATINKA OG LOAS TIP TIL INTERRAIL-TUREN

Tag med på de walking tours, der er i stort set alle storbyer, hvor en lokal guide fortæller om, hvad der sker i byen. Det giver et godt indblik, som ellers kan være svært at få som turist.

Lav traditioner! Vi filmede hinanden, hver gang vi hoppede ud af toget i en ny by. Vi delte billederne på Instagram, så folk kunne følge vores rejse.

Bo hos lokale, om det er gennem Servas eller en anden organisation. Det giver helt vildt meget, men du skal også give noget af dig selv.

Se togturen som del af rejsen, og nyd den. Tag madpakker, bøger, hækletøj og spil med.

til hverdagen og opleve friheden til at kunne

tage, hvorhen de ville. Og de havde valgt Europa frem for lange flyrejser til mere eksotiske rejsemål.

”For mig handlede turen meget om at finde ud af, hvordan Europa og alt det tæt på hænger sammen, og undervejs var det, som om et puslespil blev lagt i ens hoved, hvor man fik en fornemmelse af, hvordan folk er de forskellige steder, og hvordan verden ser ud i nærheden af én. Og så virkede det også bare overskueligt, nemt, billigere og mere bæredygtigt at tage med tog. Faktisk var det virkelig fedt at se, hvor forskellige tog der er i Europa. I Kroatien og Slovakiet var der de togvogne, som man kun har set på film om gamle dage, hvor man har en kupé for sig selv. Det at man sad med lukkede døre, gjorde, at man snakkede sammen og mødte andre unge rejsende,” fortæller Loa Katrine Nissen.

”Det var i det hele taget nemt at genkende andre interrailere, for de havde de samme store rygsække på, og det

Frihed forude! Loa og Katinka vinkede farvel til hverdagen for at opleve Europa - og få følelsen af at kunne tage hvorhen, de ville.

fødder i vandet,” siger Loa. Og Katinka supplerer:

”Jeg husker også en dag i starten af vores tur, hvor toget er forsinket, og vi kan ikke sproget, men finder ud af det med hjælp fra fremmede. Og jeg tror, at du, Loa, er lidt i panik, men det ender med, at vi finder ud af, at vi kan ligge dér op ad vores kæmpe rygsække på perronen. Vi har fået en konvolut med hjemmefra med en hilsen og to slikkepinde fra en veninde, og så spiser vi de slikkepinde, imens jeg læser

var en åbning til at gå over at snakke,” tilføjer Katinka.

VENINDERNES STORE BACKPACKS blev toppet med bøger, hækletøj og alt muligt hyggeligt, som de glædede sig til at sidde med, mens Europas landskaber gled forbi togvinduet. Og selvom det gjorde indtryk at møde andre rejsende og lokale, opstod magien især, når der

gik en form for interrail-hverdag i den.

”Det er lidt sjovt, at det nogle gange er de mest banale minder, man tænker mest tilbage på. Jeg husker f.eks., at vi en morgen lå i mange timer på stranden i Nice. Det var i slutningen af vores rejse, og det var ikke specielt godt vejr. Vi havde nogle gode samtaler, spiste morgenmad og lå bare dér på en stenstrand og dypede vores

højt af en bog. Så fik vi ligesom noget ret fint ud af ventetiden.”

Et andet hverdagsagtigt minde er noget, som vennerne kommer til at grine af, hver eneste gang de kommer i tanke om det. De kunne ikke få deres vasketøj tørret ordentligt og måtte hænge vådt tøj op på enhver ledig knage og gardinstang på deres hostel og desperat forsøge at tørre sokker med

→ hårtørrener.

”Noget af det fedeste var faktisk at være af sted så lang tid sammen, at opleve så mange ting og lære ligesom at være i det og acceptere, at nogle dage bare er at ligge på en strand og kigge op i himlen og at vaske tøj, som ikke når at blive tørt. Det var nederen, men der var ikke dårlig stemning, for det var også lidt grineren, og jeg tror, vi tænkte, at det ville blive en sjov historie, når det var overstået,” siger Loa.

HJEMMEFRA HAVDE VENINDERNE

oprettet profiler hos organisationen Servas, en platform for møder mellem rejsende og lokale.

Fire gange besøgte veninderne lokale, og selvom de var lidt nervøse, endte de med at være overvældede over den gæstfrihed, de mødte.

”De første, vi boede hos, var et ældre ægtepar lidt uden for Wien. Vi skulle gå gennem en mørk skov og var lidt nervøse, og så var de bare så ultrasøde, havde en ekstra lejlighed, vi kunne bo i, og inviterede os ud at spise, så vi kunne prøve den lokale mad. Det var lidt som at komme hjem til bedstefor-

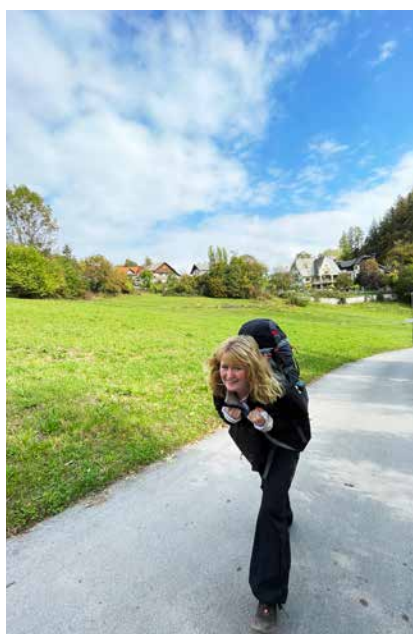
ældre, som tog sig lidt af én, og efter en måneds rejse, hvor man skal tage stilling til alting, var det lidt dejligt,” fortæller Katinka. Og Loa tilføjer:

”Som turist kan man nogle gange komme til at gøre de samme ting hvert sted: Hvor er rådhuset, domkirken, pladsen? Når man kommer hjem hos nogen, får man nogle helt andre tip til byen.”

Den mest turistede oplevelse undervejs var et besøg i Venedig. Der havde

Tog med kupeer er bare det bedste. Især med hækletøj og en lille lur.

Loas mor været sød at booke et hotelværelse til dem, fordi der ikke var mulighed for at bo på hostel eller hos lokale, og de ville gerne opleve den eventyragtige by.

”I stedet for at sejle i gondol fandt vi så et sted, hvor vi kunne sejle i kajak. Så vi sejlede rundt med en guide og så solnedgangen, og det var sindssygt smukt,” siger Katinka.

Men hvad de troede var et billigt tilbud, viste sig senere at være prisen for depositummet.

”Det var vildt dyrt! Men til gengæld var resten af rejsen vildt billig,”

fortæller Loa.

Kajakturen i Venedigs kanaler var en stor oplevelse, men der er andre byer, der kalder mere på et nyt besøg.

”I Budapest var vi sammen med venner, og der fik jeg fornemmelsen af en by, som virkelig har meget at byde på. Den var på en måde som en billigere udgave af Paris. Med noget historie, arkitektur, godt vejr og så deres bade, som er noget særligt for byen. Den kunne jeg godt tænke mig at komme tilbage til,” slutter Loa. ■